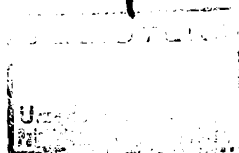

Warszawa, 26 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F 239 7 100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27638.

Kl. 44 b, 55.

Zygmunt Bogdan
(Łuck, Polska).

Elektryczna zapalniczka, zespolona z żarówką.

Zgłoszono 4 grudnia 1937 r.
Udzielono 23 listopada 1938 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy elektrycznej zapalniczki, zespolonej z żarówką. Zapalniczka ta składa się z następujących zasadniczych części, wskazanych na załączonym rysunku: rdzenia 1, oporowego zwoju 2, osłony 3, oprawki 4, klosza 5.

Rdzeń może być z porcelany, szkła lub innych odpowiednich materiałów. Na rdzeniu tym znajduje się wgłębienie, np. w kształcie linii śrubowej, w którym spoczywa opornik 2, np. drut chromonikielinowy, zwinięty w spiralę. Osłona 3, w której znajduje się rdzeń 1, jest ze szkła ogniotrwałego lub podobnego materiału. Zapalniczka ta może nie posiadać wymienionej osłony, wówczas rdzeń zapalniczki najlepiej jest wykonać z kaoliny w ten

sposób, iż po wysuszeniu nawija się nań drut oporowy 2; następnie zanurza go się parokrotnie w odpowiednim roztworze kaoliny w wodzie. Kaolina osiada we wgłębieniu tak, że opornik 2 zostaje całkowicie nią zasklepiiony. Po przepuszczeniu prądu przez powyższy opornik warstewka kaoliny ulega zeszkleniu. Prąd, przepływając, rozgrzewa rdzeń tak silnie, iż ten powoduje prawie natychmiast zapłon zbliżonych doń materiałów palnych. Jeżeli opornik 2 znajduje się pod powierzchnią rdzenia, to osłona 3, gdy się na nim znajduje, jest równomierniej nagrzewana.

Oprawka 4 jest taka sama, jak oprawka odpowiedniej wielkości żarówki. Osłonę 3 wraz z rdzeniem 1 umocowuje się w

oprawce 4 np. gípsem. Oporník zwojowy 2 łączy z oprawką 4 przewody 6 i 7. Przewód 6 przechodzi w środku wzdłuż osi rdzenia, przewód 7 — wzdłuż jego powierzchni lub lepiej pod powierzchnią. Osłona 3 jest otwarta lub zamknięta, wpływa to na trwałość opornika 2.

Na osłonę 3 nasadza się klosz 5. Zapalniczka niniejsza służy do zapalania papierosów lub cygar. Klosz ten służy jako popielniczka oraz nie dopuszcza dzięki swemu przewodnictwu cieplnemu do zbyt- niego nagrzewania się dolnej części zapalniczki i oprawki, w której tkwi. Na osłonie jest on przytrzymywany przez odpowiedniej formy zacisk 8, wskazany schematycznie na fig. 4.

Zapalniczka, która zresztą może być bardzo różna od powyżej opisanej, może stanowić z żarówką zespół przez połączenie jej na stałe lub rozłączalnie. Można np. do żarówki przykleić dopasowaną oprawkę 9. W zasadzie jest ona taka sama, jak oprawka, służąca do małej żarówki. W nią wkręca się zapalniczkę.

Przewody 10 i 11, łączące zapalniczkę ze źródłem prądu, mogą być poprowadzone w sposób wskazany na fig. 1. Liczba 12 oznacza wyłącznik, liczba 13 — osłonę (klosz, abażur) na żarówkę. Fig. 3 przedstawia zapalniczkę bez klosza, fig. 2 wskazuje klosz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna zapalniczka pokojowa, zawierająca opornik druciany, umieszczony w osłonie, znamienna tym, że osłona ta jest zaopatrzona w oprawkę, posiadającą łącznik, który umożliwia zespolenie jej z żarówką na stałe lub rozłączalnie, przy czym wskazana oprawka posiada przewody do włączania zapalniczki w obwód prądu żarówki.

2. Elektryczna zapalniczka według zastrz. 1, znamienna tym, że na jej osłonę jest nasadzony otwarty u góry klosz, służący jako popielniczka.

Z y g m u n t B o g d a n.

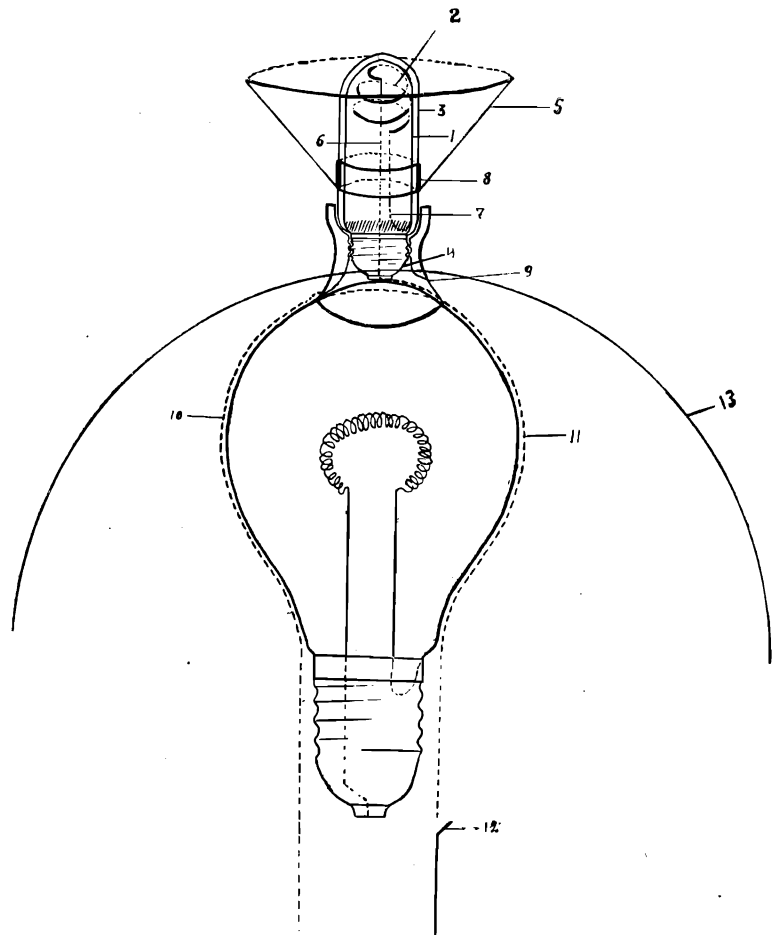

Fig. 1.

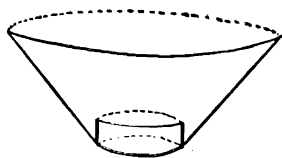

Fig. 2.

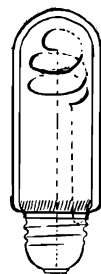

Fig. 3.

Fig. 4.